Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

Plzeň 2022

Kateřina Svobodová

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

ILUSTROVANÁ KNIHA

SILÈNE EDGAR, 42 DNŮ

Kateřina Svobodová

Plzeň 2022

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Mediální a didaktická ilustrace

Bakalářská práce

ILUSTROVANÁ KNIHA

SILÈNE EDGAR, 42 DNŮ

Kateřina Svobodová

Vedoucí práce: ak. mal. Renáta Fučíková
Katedra designu
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2022

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Akademický rok: 2020/2021

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení:	**Kateřina SVOBODOVÁ**
Osobní číslo:	**D19B0016P**
Studijní program:	**B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor:	**Ilustrace a grafika, specializace Mediální a didaktická ilustrace**
Téma práce:	**ILUSTROVANÁ KNIHA**
Zadávající katedra:	**Katedra výtvarného umění**

Zásady pro vypracování

Kompletní ilustrační a grafické řešení klasického či nového textu, beletrie, poezie, naučná literatura, minimální rozsah funkční knihy 40 stran.

Tvůrčí záměr: Záměrem je vytvořit návrh funkční umělecké publikovatelné knihy.

Způsob realizace: Technika realizace vyplyne v průběhu přípravných kreseb, skic a následných zkoušek.

Cíl: Cílem práce je vytvořit knihu, která bude řešit dané téma.

Předpokládaný charakter výstupu: Výstupem budou 3 kopie knihy s minimálním počtem 20 ilustrací.

Rozsah průvodní zprávy: Průvodní zpráva bude vytvořena v rozsahu minimálně 3 normostran.

Rozsah teoretické části: **min. 3 normostrany textu**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování BP**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

VAICENAVIČIENĖ, Monika. Che cos'è un fiume? Milano: Topipittori, 2019. ISBN 9788833700175.

SLÁDEK, Josef Václav, ČEŇKOVÁ, Jana, ed. Od žežulky k Mikuláši. Ilustroval Filip POŠIVAČ. Praha: Pulchra, 2016. ISBN 978-80-7564-004-8.

MALÝ, Radek. Dlouhá noc muzejní myši, aneb, V muzeu nemají živá zvířata co dělat!. Ilustroval Filip POŠIVAČ. Praha: Národní muzeum, 2020. ISBN 978-80-7036-631-8.

BÖHM, David. A jako Antarktida: pohled z druhé strany. V Praze: Labyrint, 2019. ISBN 978-80-86803-56-2.

ŠAŠEK, Miroslav. To je M. Sasek. Praha: Baobab, 2014. ISBN 978-80-87060-94-0.

SÍS, Petr. Strom života: kniha o životě přírodovědce, geologa a myslitele Charlese Darwina. V Praze: Raketa, 2004. ISBN 80-86803-02-3.

LEWIS, Emma Il museo delle mie cose. Firenze: Edizioni Clichy, 2017. ISBN 9788867993932.

MARC, Martin. Lots. Big Picture Press, 2016. ISBN 978-1-78370-465-1.

DOUSTAR Sahar, TIENI Daniela Milano: Topipittori, 2019. ISBN 9788833700120.

KRÁL, Robin. O slonovi, který se bál výšky. Ilustroval Anastasia STROČKOVA. Praha: Hogrefe – Testcentrum pro nakl. Běžíliška, 2014. ISBN 978-80-86471-48-8.

Vedoucí bakalářské práce: **akademický malíř Renáta Fučíková**
Katedra designu

Datum zadání bakalářské práce: **31. května 2021**
Termín odevzdání bakalářské práce: **29. dubna 2022**

Západočeská univerzita v Plzni 2 Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

L.S.

Doc. akademický malíř Josef Mištera v.r.
děkan

Mgr. Jindřich Lukavský, Ph.D. v.r.
vedoucí katedry

V Plzni dne 8. září 2021

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2022 .....

podpis autora

Obsah

Text průvodní zprávy

1. Téma a důvod jeho volby, cíl práce 8
2. Příprava a proces tvorby 9
3. Grafická a tisková úprava 11
4. Shrnutí 11

Resumé 12

Seznam příloh 13

1. Téma a důvod jeho volby, cíl práce

Volba tématu bakalářské práce nebyla z počátku těžká. Měla jsem jasno okamžitě. Vybrala jsem si Ilustrovanou knihu. Chtěla jsem si vyzkoušet, zda zvládnu vytvořit ilustrace na námět již napsané knihy, namísto, abych využila vlastního textu.

Nejprve vznikla otázka, kterou knihu zvolit. Mojí preferencí byla spíše krásná literatura nežli naučná. K mojí iniciativě ilustrovat dětskou knihu, přispěl absolvovaný workshop, jenž vedla současná ilustrátorka Andrea Tachezy. Po shlédnutí jejího výtvarného projevu mě nejvíce okouzlily právě její ilustrace v knihách pro děti, a tak jsem učinila rozhodnutí zhotovit podobný projekt.

Stanovila jsem si několik podmínek pro výběr. Kniha nesměla být čerstvě nailustrovaná a následně vydaná českým nakladatelstvím. Rozsah textu nesměl být příliš dlouhý, z časových důvodů následné sazby a celkové práce. A kvůli prostoru pro fantazii měla kniha spadat do žánrů fantasy, nebo dobrodružný.

Mou ideální knihou se po dlouhém vybírání stala kniha s názvem 42 dnů od francouzské spisovatelky Silène Edgar. Celý příběh je vyprávěn z pohledu dvou malých sourozenců. Rodiče povoláním zlatníci je skrz nové pracovní příležitosti poslali z rodné Paříže do penzionu ke strýci z matčiny strany. Kluci Jacob a Saša sice v rozpacích z odloučení od rodičů, avšak plní očekávání, jedou do Bretaně zažívat nová dobrodružství. Od počátku se zdá, že půjde jen o pozitivní zážitky. Ovšem překvapení začíná již při příchodu do penzionu, který je plný bláznů. Ti jsou přesvědčeni o své vlastní identitě v podobě historických osob jako jsou např. Nefertiti, Napoleon, Ludvík XIV. nebo Victor Hugo. Postupně děti pro čtenáře odkrývají hrůzné pozadí doby druhé světové války. Neustálé stěhování sice stále přináší určité vzrušení z nového dobrodružství, ale zároveň neuvěřitelnou nejistotu a strach.

Cílem mé práce tedy bylo vytvořit funkční prototyp ilustrované knihy od počátečních skic po přípravu dat do tisku. Knihu jako celek, který by se ve své podstatě dal publikovat a našel si své příznivce primárně mezi dětskými čtenáři.

2. Příprava a proces tvorby

Před samotnou tvorbou jsem si musela ujasnit, jakou technikou chci pracovat. Rozhodně bylo v plánu pracovat v barvě. Pak už zbývalo rozhodnout, zda nechci pracovat digitálně. Předchozí dokončenou prací totiž byla silent book - kniha vyprávěna pouze obrazem. Ta byla klauzurním zadáním ve druhém ročníku bakalářského studia. Právě při této své poslední tvorbě jsem si více osvojila tvorbu digitální, u níž shledávám velkým pozitivem práci v barvě. Při výstupu totiž autor více ohlídá barevnost, která se jinak částečně mění při přenosu obrazu z fyzické podoby do digitální nebo naopak, například při skenování. Navzdory těmto úskalím mi přišlo sympatičtější zvolit cestu ruční tvorby. Tvořila jsem tedy převážně akvarelem, který je sám o sobě z části nevyzpytatelným a vznikají při něm často abstraktní obrazce, což pak umožňuje čtenáři při prohlížení ilustrací zapojit více fantazie. Nebránila jsem se ani kvašovým, krajně akrylovým barvám a na detaily jsem použila pastelky, křídy v tužce a tužky různých tvrdostí.

Barevnost jsem si tak již lehce držela v hlavě. Před samotnou tvorbou i přesto bylo nezbytné učinit pár zkušebních ilustrací, které jsem nakonec nepoužila, dokud jsem nechytila určité tóny a ty jsem se pak snažila uchovat v ilustracích po celou knihu. Barvy jsou zvolené spíše pocitově bez konkrétního záměru. Převážně jsem volila zelené, zemité a tlumené tóny. Na pár stranách jsou ilustrace světlejšího odstínu modro-šedé. Důvodem pro tuto volbu je zdůraznění, že se jedná o vyprávění v rámci příběhu, zjednodušeně řečeno příběh v příběhu.

Následovaly skici, které jsem vymýšlela především za účelem vytvoření kompozic. Zároveň jsem v ilustracích plánovaně vynechávala prázdné nepokreslené plochy za účelem zdůraznění důležitosti místa, zvýšení napětí v konkrétním bodě, případně pro odlehčení v celkovém vyobrazení. Při prvních návrzích bílé plochy převažovaly, ve výsledku je tomu naopak.

V průběhu tvorby jsem se zabývala správností dobových obleků. Cílem bylo přesvědčivě ztvárnit celkový vzhled osob figurujících v knize. Především co se týče uniforem četníků a vojáků z druhé světové války. U zbylých postav to bylo spíše o inspiraci z volně dostupné fotodokumentace čtyřicátých let 20. století. Zde jsem si nechávala více svobody v domýšlení oděvů. Z části mi též byl nápomocen popis postav spisovatelkou.

Ilustrace převládají celostránkové a dvoustránkové, za lepším účelem vyobrazení daného momentu. Lépe jsem tak mohla ztvárnit i prostředí, ve

kterém se zrovna děj odehrává. Text je obohacen i o několik doplňujících ilustrací menších rozměrů.

Po dokončení jednotlivých ilustrací jsem je začala postupně skenovat a následně upravovat v grafickém programu Adobe Photoshop. Prováděla jsem především drobné úpravy a začišťovala místa, která měla zůstat prázdná v barvě podkladu. Na řadu přišlo sázení textu v programu Adobe Indesign. Jak si můžete všimnout v příloze, vybírala jsem z různých fontů, dokud jsem za pomoci vedoucí práce nevybrala finální verze použitých písem. V průběhu práce nechybělo ani vkládání upravených ilustrací na již rozvržené stránky knihy. Drobnější ilustrace jsem ale dotvářela až po vysázení celé knihy. Závěrečným krokem byla komunikace s tiskárnou a zbývalo připravit data pro tisk. Po obdržení rozkresu potahu jsem už jen připravila obálku na míru.

3. Grafická a tisková úprava

Formát knihy jsem zvolila o něco větší než formát A5. Pro beletrii mi nepřijde praktické dělat knihu velkých rozměrů, zároveň jsem ale chtěla dát prostor ilustracím, a tak kniha nemohla být zase zbytečně drobná. Velikost 19,5 × 24 cm se mi zdála adekvátní. Ne příliš velká na dětské ruce a na čtení taktéž příjemná. Po delším vybírání fontů pro názvy kapitol jsme se po konzultaci s vedoucí práce shodli na patkovém písmu. Zdál se svou mírnou zdobností vhodný v kombinaci s jemnými ilustracemi. V kontrastu s ním jsme pak volili písmo bezpatkové na sazbu zbylého textu.

Na předsádkách jsem vyobrazila nahodilou mapu současné podoby francouzského kantonu Quimperlé, o kterém je v knize často zmínka.

Zatímco obálka představuje mapu s notnou dávkou mé fantazie. Obsahuje domy a stavby, ve kterých se postavy z příběhu ukrývaly před hrozbou a jejich okolí.

Tisk knihy byl zhotoven v tiskárně Indigoprint s.r.o. v Praze. Pro tisk byl použit papír Munken polar a na obálku zvoleno matné lamino, které se po předchozí zkušenosti osvědčilo v odolnosti před poškozením obálky a zároveň neubralo na výsledném celkovém vzhledu. Výsledná práce nakonec čítá přesně 200 stran a jedná se o šitou vazbu V8. Zmíněná vazba je rezistentní vůči případnému nešetrnému zacházení.

4. Shrnutí

Bakalářská práce mi dala možnost se věnovat doposud asi nejrozsáhlejšímu textu, který jsem mohla obrazově doprovodit. Zkušeností mi nebyla pouze tvorba ilustrací, ale i celková práce se sazbou a textem. Poznala jsem tak, jakou práci obnáší zkompletovat a dokončit celou knihu. Přínosem mi bylo zopakovat si základní znalosti a využít těch nových z hodin grafického designu v programu Adobe Indesign. Pro příště bych však volila odbornou pomoc v oblastech Grafického designu a soustředila se více na tvorbu ilustrátorskou. Na druhou stranu si myslím, že tyto mé omyly a následné řešení nastalých problémů ať už typografických či technických mi přinesly nová poznání a poučení pro příští tvorbu. Závěrečný krok bylo odeslání připravených dat do tiskového studia Indigoprint s.r.o., kde se postarali o tisk a vazbu knihy. Zde následně vznikla výsledná fyzická podoba knihy.

Resumé

The topic of my bachelor's thesis is a illustrated book. I chose a book by french writer Silène Edgar called 42 Jours. She is a writer of mostly children's books. All the illustrations in book are made in colour. The reason is the interest of the children's readers. The plot is told from a child's perspective and it is full of adventure. Same way I wanted to show it in my illustrations. However, over time, we learn the frightening background of the time in which the story takes place.

I chose watercolor as an art technique. For the details I used crayons, pencils and chalk pencils, exceptionally acrylic paints.

In addition to illustrating, I also dealt with solving typographic problems and typesetting. Probably the hardest part of it was the decition which font is the most suitable. I still feel I do not have the right feeling for typography. The last step was communication with the press studio and preparation of the data for printing.

My goal was to illustrate and produce a fully functional book that could be published and I am confident, that I succeed in the first part.

Seznam příloh

Příloha 1 – zkušební ilustrace

Příloha 2 – návrhy kompozic

Příloha 3 – vybírání finálního fontu

Příloha 4 – ukázky variant písma nadpisů

Příloha 5 – ukázka předsádky

Příloha 6 – zkušební tisky z tiskárny

Příloha 7 – ukázka ilustrace celostránkové

Příloha 8 – ukázka ilustrace dvoustránkové

Příloha 9 – ukázky výsledné sazby s ilustracemi

Příloha 10 – ukázka výsledné sazby s drobnou ilustrací

Příloha 11 – ukázky výsledné sazby s ilustracemi

Příloha 12 – ukázka výsledné dvoustrany s ilustracemi

Příloha 13 – ukázky výsledné sazby s ilustracemi

Příloha 14 – finální podoba obálky knihy

Příloha 1

první zkušební nepoužitá ilustrace

foto vlastní

Příloha 2

ukázky digitálních návrhů kompozic, předběžné
určení bílých prázdných ploch

foto vlastní

Příloha 3

vybírání finálního fontu, vytištěno pro porovnávání ve skutečném měřítku

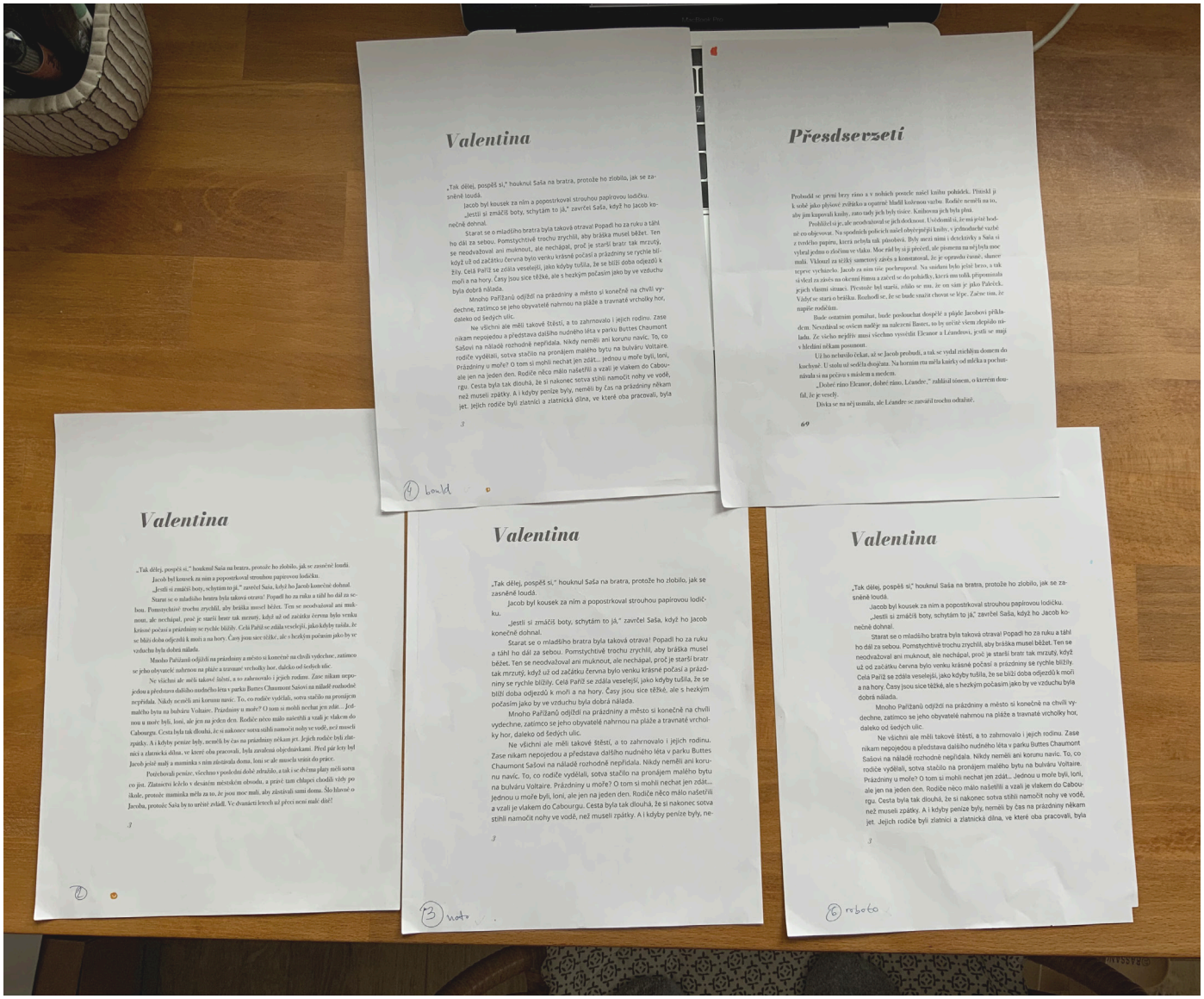

foto vlastní

Příloha 4

ukázky první sazby, vybírání písma pro názvy kapitol v kontrastu s ilustrací

Valentina

„Tak dělej, pospěš si," houknul Saša na bratra, protože ho zlobilo, jak se zasněně loudá.

Jacob byl kousek za ním a popostrkoval strouhou papírovou lodičku.

„Jestli si zmáčíš boty, schytám to já," zavrčel Saša, když ho Jacob konečně dohnal.

Starat se o mladšího bratra byla taková otrava! Popadl ho za ruku a táhl ho dál za sebou. Pomstychtivě trochu zrychlil, aby bráška musel běžet. Ten se neodvažoval ani muknout, ale nechápal, proč je starší bratr tak mrzutý, když už od začátku června bylo venku krásné počasí a prázdniny se rychle blížily. Celá Paříž se zdála veselejší, jako kdyby tušila, že se blíží doba odjezdů k moři a na hory. Časy jsou sice těžké, ale s hezkým počasím jako by ve vzduchu byla dobrá nálada.

Mnoho Pařížanů odjíždí na prázdniny a město si konečně na chvíli vydechne, zatímco se jeho obyvatelé nahrnou na pláže a travnaté vrcholky hor, daleko od šedých ulic.

Ne všichni ale měli takové štěstí, a to zahrnovalo i jejich rodinu. Zase nikam nepojedou a představa dalšího nudného léta v parku Buttes Chaumont Sašovi na náladě rozhodně nepřidala. Nikdy neměli ani korunu navíc. To, co rodiče vydělali, sotva stačilo na pronájem malého bytu na bulváru Voltaire. Prázdniny u moře? O tom si mohli nechat jen zdát… Jednou u moře byli, loni, ale jen na jeden den. Rodiče něco málo našetřili a vzali je vlakem do Cabourgu. Cesta byla tak dlouhá, že si nakonec sotva stihli namočit nohy ve vodě, než museli zpátky. A i kdyby peníze byly, neměli by čas na prázdniny někam jet. Jejich rodiče byli

Dlouho očekávané odpovědi

„Tak dělej, pospěš si," houknul Saša na bratra, protože ho zlobilo, jak se zasněně loudá.

Jacob byl kousek za ním a popostrkoval strouhou papírovou lodičku.

„Jestli si zmáčíš boty, schytám to já," zavrčel Saša, když ho Jacob konečně dohnal.

Starat se o mladšího bratra byla taková otrava! Popadl ho za ruku a táhl ho dál za sebou. Pomstychtivě trochu zrychlil, aby bráška musel běžet. Ten se neodvažoval ani muknout, ale nechápal, proč je starší bratr tak mrzutý, když už od začátku června bylo venku krásné počasí a prázdniny se rychle blížily. Celá Paříž se zdála veselejší, jako kdyby tušila, že se blíží doba odjezdů k moři a na hory. Časy jsou sice těžké, ale s hezkým počasím jako by ve vzduchu byla dobrá nálada.

Mnoho Pařížanů odjíždí na prázdniny a město si konečně na chvíli vydechne, zatímco se jeho obyvatelé nahrnou na pláže a travnaté vrcholky hor, daleko od šedých ulic.

Ne všichni ale měli takové štěstí, a to zahrnovalo i jejich rodinu. Zase nikam nepojedou a představa dalšího nudného léta v parku Buttes Chaumont Sašovi na náladě rozhodně nepřidala. Nikdy neměli ani korunu navíc. To, co rodiče vydělali, sotva stačilo na pronájem malého bytu na bulváru Voltaire. Prázdniny u moře? O tom si mohli nechat jen zdát… Jednou u moře byli, loni, ale jen na jeden den. Rodiče něco málo našetřili a vzali je vlakem do Cabourgu. Cesta byla tak dlouhá, že si nakonec sotva stihli namočit nohy ve vodě, než museli zpátky. A i kdyby

3

Dlouho očekávané odpovědi

„Tak dělej, pospěš si," houknul Saša na bratra, protože ho zlobilo, jak se zasněně loudá.

Jacob byl kousek za ním a popostrkoval strouhou papírovou lodičku.

„Jestli si zmáčíš boty, schytám to já," zavrčel Saša, když ho Jacob konečně dohnal.

Starat se o mladšího bratra byla taková otrava! Popadl ho za ruku a táhl ho dál za sebou. Pomstychtivě trochu zrychlil, aby bráška musel běžet. Ten se neodvažoval ani muknout, ale nechápal, proč je starší bratr tak mrzutý, když už od začátku června bylo venku krásné počasí a prázdniny se rychle blížily. Celá Paříž se zdála veselejší, jako kdyby tušila, že se blíží doba odjezdů k moři a na hory. Časy jsou sice těžké, ale s hezkým počasím jako by ve vzduchu byla dobrá nálada.

Mnoho Pařížanů odjíždí na prázdniny a město si konečně na chvíli vydechne, zatímco se jeho obyvatelé nahrnou na pláže a travnaté vrcholky hor, daleko od šedých ulic.

Ne všichni ale měli takové štěstí, a to zahrnovalo i jejich rodinu. Zase nikam nepojedou a představa dalšího nudného léta v parku Buttes Chaumont Sašovi na náladě rozhodně nepřidala. Nikdy neměli ani korunu navíc. To, co rodiče vydělali, sotva stačilo na pronájem malého bytu na bulváru Voltaire. Prázdniny u moře? O tom si mohli nechat jen zdát… Jednou u moře byli, loni, ale jen na jeden den. Rodiče něco málo našetřili a vzali je vlakem do Cabourgu. Cesta byla tak dlouhá, že si nakonec sotva stihli namočit nohy ve vodě, než museli zpátky. A i kdyby

3

foto vlastní

Příloha 5

ukázka hotové předsádky po ořezání z desky

foto vlastní

Příloha 6

vytištěné zkušební tisky z tiskárny

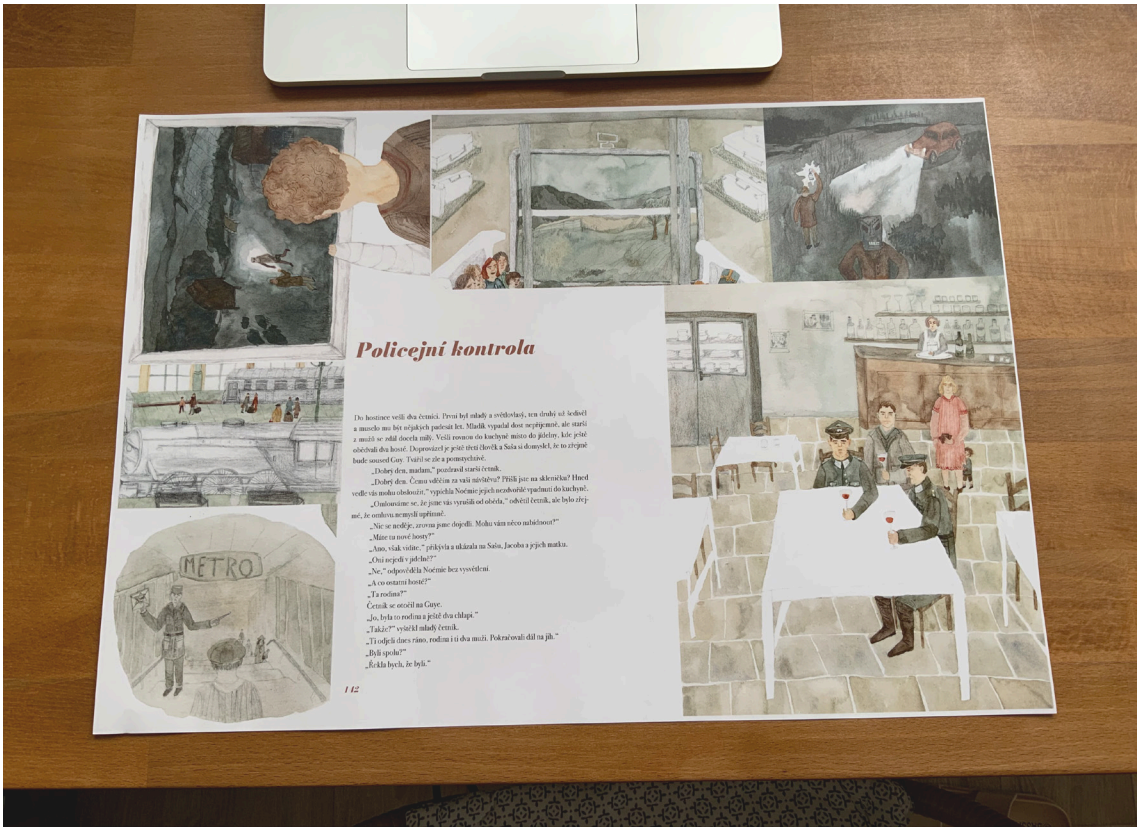

foto vlastní

Příloha 7

ukázka ilustrace celostránkové

foto vlastní

Příloha 8

ukázka ilustrace dvoustránkové

foto vlastní

Příloha 9

ukázka výsledné sazby s ilustracemi

plížil trávou, protože mu pohyb ztěžovala zasádrovaná paže. Zastavil se nějakých dvacet metrů od nich. Jean dál kýval lucernou. Oba dva vypadali ustaraně a hleděli vzhůru k nebi. Saša také pohlédl nahoru… a vykřikl. Z nebe se k nim snášela nějaká postava.

„Uat uos dat?" vyjekl Muž se železnou maskou. „Džermans!"

„Nou, idz e čájld," houknul na něj Jean stejnou podivnou řečí.

„Ery ap, boj!"

Muž se železnou maskou přiskočil k Sašovi a za límec ho vytáhl z vysoké trávy.

„Uats jór nejm?"

„Nic jsem neudělal! Nic jsem neudělal!"

Dál hulákal, strachy a bolestí, protože muž jím třásl jako divý a Sašovi škubalo ve zlomené ruce. Jean mu musel přitisknout ruku na ústa, aby ho umlčel. Vyděšeně na ně pohlédl. Co mu asi jen provedou?

„Hej, bí kérfl!" ozvalo se najednou shora.

Zvedli hlavy a spatřili, že se k nim z nebe snáší postava a rychle se přibližuje. Muž se železnou maskou Sašu pustil a Jean ho tak tak zachytil, protože chlapec sebou házel a snažil se utéct.

„No tak, uklidni se! Dostaneš nás do ošklivých problémů, jestli budeš takhle vyvádět. Přestaň, Sašo!"

Chlapec byl ale tak vyděšený, že neviděl ani neslyšel a Jean ho musel držet vší silou.

„Uklidni se! Uklidni se, my ti přece nic neuděláme."

Muž konečně dopadl na zem s hlasitým uf a na záda se mu snesla těž-

foto vlastní

Příloha 10

ukázka výsledné sazby s drobnou ilustrací

Demarkační linie

Jejich spoj jel přímo do Toulouse, nemuseli přestupovat v Nantes, vlak tam ovšem na nějakou dobu zastavil a vagon se postupně zaplňoval dalšími a dalšími cestujícími. Všichni po nich pokukovali a nebylo se čemu divit. Šer Chán stočený v klubku tiše mňoukal a oba Napoleonové cestovali ve svém neobvyklém klobouku.

„Nechcete si sundat klobouk, když jsme vevnitř?“ zkusil to Saša.

„To není žádný klobouk, mladíku, to je dvourohák, přímo od Pouparda. Je z pravé bobří kůže!“ ohradil se první Napoleon.

„Bobří kůže?“ divil se Jacob.

„Chceš říct, že kvůli tvému klobouku zabili bobra?“ zhrozila se Eleanor, která ze zvyku mluvila s Napoleony, jako by byli jedna a tatáž osoba.

„Ano… to je špatně?“

„Nebohé zvíře! To přeci nejde, zabíjet živé tvory jen tak pro nic za nic,“ zlobila se.

Její hlasitý komentář k nim přitáhl ještě více pohledů.

Někteří cestující se smáli, ale jiní vypadali podrážděně.

Jean poprvé od chvíle, co vyrazili, zvedl hlavu od svých papírů.

„Trošku se zklidněte, prosím. Nejsme tu sami.“

Sašovi neunikl ustaraný tón jeho hlasu. Hrozí, že je odhalí? Jean si všiml, že ho synovec pozoruje.

„Chceš jít na chvíli na vzduch?“

„Ano.“

„Já taky, já taky!“ hlásil se Jacob.

„Kdepak, chlapče, ještě bys přišel o večeři,“ pohlédl Jean významně na Maud a ta začala vybalovat palačinky, aby hocha zabavila.

Jean se Sašou vstali a vyšli na plošinu, která spojovala jejich vagon se sousedním. Překvapilo je, jak moc fouká. Přejeli Nantes a nyní projížděli přes departement Vendée. Zeměpis šel Sašovi skvěle a francouzské departementy uměl nazpaměť.

„Sašo, zdá se mi, že jsi nervózní.“

„Ty taky, ne?“

„Ano, jsem. Cestovat s našimi přáteli není zrovna jednoduché, přeci jen jsou docela zvláštní…“

„Úplně blázniví.“

„To máš pravdu,“ zasmál se Jean.

„Ale cestou nám snad nic nehrozí, ne?“

„Jak se to vezme. Cestovat smíme a máme platný Aus weiss, to je něco jako cestovní pas. Trvalo dlouho, než nám ho vystavili. Domluvil jsem se naštěstí s diecézí v Quimperlé, která nám udělila povolení k cestě do Lurd.“

„Do Lurd?“

foto vlastní

Příloha 11

ukázka výsledné sazby s ilustracemi

a tak další úkoly museli zastat ostatní. Tatínek dvojčat byl velmi klidný a málomluvný a Sašovi se s ním na zahrádce hezky pracovalo. Měl pomalá, ale jistá gesta a byl velmi zdatný. S prací na zahradě jim důvěřoval, protože mu vysvětlili, že hodně pomáhají na zahradě babičce. Od té chvíle od něj dostávali vlastní úkoly. Při takovém uspořádání se málokdy stávalo, že by Saša a Léandre pracovali společně, ale nakonec došlo i na to. Jejich prvním společným úkolem bylo vykydat kobylce stání. Chvilku pracovali každý na své straně a pak Léandre přerušil ticho.

„Dávej si bacha, abys neprošel za ni. Nezná tě a mohla by tě kopnout."

O dva dny později pak převáželi na kolečku dřevo. Sašovi se nedařilo jet s kolečkem rovně a Léandre, než aby se mu vysmál, mu nabídl, že ho vystřídá. Saša si oddychl, poděkoval mu a Léandre se na něj usmál. K večeru už si povídali jako staří známí. Možná to ještě nebylo to nejvřelejší přátelství, ale byli na dobré cestě.

Nesblížila je ale jen práce na zahradě a údržba. Na venkově byla legrace. Pořád bylo co dělat: kopali si s míčem na rozlehlé louce za domem, natřeli okenice a vrata stodoly, sbírali jahody a šneky, lovili pulce, poslouchali egyptské legendy, trhali lusky hrachu, učili se básně od Victora Huga, pomáhali dělat zavařeninu, šermovali (dřevěnými meči) s Napoleony... Saša nevycházel z údivu ze všech možných způsobů, kterými se tady dalo zabavit. Ale nejraději ze všeho trávil čas s Eleanor. Kdykoli to šlo, snažil se být s ní a zdálo se, že ona je na tom stejně.

Přes všechny Sašovy obavy probíhaly prázdniny hladce.

Jednoho rána se probudil na lehátku v knihovně, nebylo mu smutno, nechtělo se mu plakat a tu si uvědomil, že už v Kernaultu bydleli celý týden. Bláznivý týden!

Čím víc času strávil s blázny, tím méně se jich bál. Měl se tady jako v ráji.

Jean na ně sice neměl moc času, ale když mohl, snažil se jim věnovat a chtěl, aby tu byli spokojeni. Sašovi trochu vrtalo hlavou, proč Jean tolik cestuje *za prací*, když ostatní zůstávají doma. *To kvůli vlkům*, připomínal mu několikrát Ludvík XIV. Ale Saša se rozhodl, že to nebude brát vážně.

Stále se mu však stýskalo po rodičích a Jacobovi taky.

Často ho musel utěšovat, když mu chyběli. Takhle dlouho ještě nikdy odloučeni nebyli.

foto vlastní

Příloha 12

ukázka výsledné dvoustrany s ilustracemi

foto vlastní

Příloha 13

ukázka výsledné sazby s ilustracemi

Saša na to nic neřekl. Bolestně si uvědomoval, kolik toho pořád neví a jak je naivní. Naštěstí si jedna z krav vybrala přesně ten moment k tomu, aby se pokusila vběhnout do nesprávného pole. Dolly začala štěkat a Saša musel krávu zahnat zpátky klackem. Nedívala se na něj zrovna mile, ale poslechla a mohli pokračovat v cestě. Sešli po úzké cestě lemované kamennou zídkou porostlou lišejníkem a po chvilce byli na místě. Krávy se rozutekly po poli a začaly spokojeně přežvykovat. Saša s Eleanor se s veselým pokřikem rozběhli prozkoumat okolí a Saša se poškrábal o trny zakrslých stromků, které rostly všude okolo. Vypadaly trochu jako vánoční stromečky a rostly na nich černé bobule.

„To je jalovec. Jeho bobule se prodávají pěkně draze."

„Aha, ty se jí?" zeptal se Saša a na zkoušku jednu slupnul.

„Ano, ale..."

Už to nestihla dořící, zato se mohla smíchy potrhat, když Saša bobuli znechuceně vyplivl.

„Fuj, ta je hořká! Proč jsi mi to neřekla?"

„Protože jsi mě nenechal, ty nenažranče!"

Když se vynasmáli, šli si zahrát na schovávanou. Pak si hráli na detektivy, na indiány a na letce a váleli sudy v trávě. Bylo jim skoro tak dobře jako v sídle. Eleanor vypadala spokojeně, což Sašu těšilo. Říkal si, že by to takhle mohlo být už napořád, ale uvědomil si, že jejich situace je daleko složitější. Po nějakých dvou hodinách jim ovšem začala být dlouhá chvíle. Bylo vedro a měli hlad a žízeň. Měli si s sebou vzít něco k pití. Právě včas se na kraji pole vynořil Edmond.

„Hej! Mrňousové!"

Sašu trochu zlobilo, že jim tak říká, ale nesl jim čutoru s pitím a on měl takovou žízeň, že se kvůli tomu úplně zapomněl vztekat.

„Tak pojďte, přece tady nebudete trčet celý den. Doma se čeká jenom na vás. Už je skoro poledne."

„Mysleli jsme, že tu máme zůstat."

„Ale kdepak, přece se nebudete celý den pařit

foto vlastní

Příloha 14

finální podoba obálky knihy

foto vlastní